

INVITAȚIE LA COLABORARE

AMFITEATRUL DIN SALA TEATRULUI

În centrul atenției vieții teatrale, opinia studenției a jucat întotdeauna un rol deosebit de important. Este firesc ca intelectualitatea în formare să fie deosebit de receptivă la tot ce apare nou, de asemenea să dorească avid să recupereze cunoștințe despre ceea ce există sau a existat. Or, teatrul oferă din plin posibilitatea de a informa asupra acestor trei categorii de cultură — tradiția, deci moștenirea culturală, prezentul, deci arta contemporană, și viitorul, înțeles în sensul de perspectivă.

Proiectantul Nicolae Malceșu de la Institutul de proiectare pe modele de IPROCHIM montând o nouă machetă

„Cum să ne îmbrăcăm”

GALAȚI — Într-o corăbieră a noastră, la penultima sesiune de studenți, a avut loc o discuție pe tema „Cum să ne îmbrăcăm”. Discuția a fost moderată de profesorul de costume și de decoruri, în cadrul

discuției au participat studenții din toate facultățile. Discuția a fost moderată de profesorul de costume și de decoruri, în cadrul

discuției au participat studenții din toate facultățile. Discuția a fost moderată de profesorul de costume și de decoruri, în cadrul

(Urmare din pag. 1)

adevărată restructurare a personalității noastre. Tată ce spunea de curând un tânăr mecanic de locomotivă, la un chestionar al nostru pe tema idealului de viață: „Fără nicio excepție, în zilele noastre, pe lângă idealul de viață, trebuie să avem în vedere și componentul activității educative pe care îl organizăm în cadrul diferitelor instituții culturale-educative. Dacă în vechia ordine se dădea lupta pentru a asigura tineretului, muncitorilor în general, timpul liber prin respectarea acestui „opt” deosebit de important în viața omului, în zilele noastre se pune problema organizării pe baze științifice a acestui timp.

În zilele noastre se pune problema organizării pe baze științifice a acestui timp. Gândindu-ne la timpul liber trebuie să avem în vedere nuanțe foarte deosebite de la o vârstă la alta. Unele sînt preocupările elevilor de vîrstă școlară mică, altele a celor de vîrstă școlară mare și cu totul deosebite sînt preocupările de mai tîrziu.

Un alt aspect la care volessă mă refer cu privire la problema în discuție este acela al trecerii elevului de la perioada de vacanță la aceea de școală și invers. Pe de o parte se cere o perioadă pregătitoare din partea părinților înainte începerii școlii de către elevi. Pe de altă parte nu trebuie pierdut din vedere și faptul că „timpul liber” trebuie să fie pentru elev și timp liber în adevăratul sens al cuvîntului, timp în care el să facă ce vrea, să dispună singur de acest bun de o valoare deosebită. Elevul, tînrul trebuie învățat să-și chibzuiască și singur acest timp. Adevese părinții obligă pe copii, mai ales în timpul vacanțelor, la eforturi mult mai susținute chiar decît în timpul școlii pentru a se pune la punct cu matematica, cu franceza, cu pianul etc. Pe bună dreptate se spune o elevă din cl. a V-a de la o școală

de prezentare, formele cit mai diverse și atractive — sînt teluri spre care trebuie să tindă fiecare acțiune educativă. În organizarea acestor acțiuni este bine să se țină seama și de sugestiile celor ce beneficiază de acestea, să se cunoască și părerile lor asupra conținutului și nivelului de realizare. Noi am dat de curînd un film la o școală din București pe tema privind lupta împotriva fascismului. Cea mai mare parte din elevii care au vizionat filmul au ieșit din sală cu o impresie foarte bună asupra conținutului acestuia, iar la ora de dirigiență care a urmat s-au pus întrebări interesante. Au fost însă și elevi care au înțeles mai puțin conținutul. De aceea se cere o atenție deosebită ca fiecare acțiune educativă să corespundă unui anumit nivel de pregătire, unei anumite vârste. Numai în felul acesta un film bun, o emisiune de radio merge la inimă pionierilor, a tineretului sau a tineretului în general.

În organizarea acestor acțiuni educative în afară de școală, se cere să nu pierdem

cu succesele din zilele noastre în construcția socială. Nu trebuie să pierdem din vedere activitatea organizării activităților educative. Vorbim de perioadă activă, trebuie să fim atenți la faptul că întreaga noastră activitate — în școală și în timpul liber — urmărește să ajungă la activitate în societate, să devină un constructor de adevărat în viața noastră.

De aceea este foarte important să organizăm activități în timpul liber care să fie interesante și utile. Nu trebuie să pierdem din vedere activitatea organizării activităților educative. Vorbim de perioadă activă, trebuie să fim atenți la faptul că întreaga noastră activitate — în școală și în timpul liber — urmărește să ajungă la activitate în societate, să devină un constructor de adevărat în viața noastră.

De aceea este foarte important să organizăm activități în timpul liber care să fie interesante și utile. Nu trebuie să pierdem din vedere activitatea organizării activităților educative. Vorbim de perioadă activă, trebuie să fim atenți la faptul că întreaga noastră activitate — în școală și în timpul liber — urmărește să ajungă la activitate în societate, să devină un constructor de adevărat în viața noastră.

DISTRAȚIA — FORMĂ DE INTEGRARE ACTIVĂ

de prezentare, formele cit mai diverse și atractive — sînt teluri spre care trebuie să tindă fiecare acțiune educativă. În organizarea acestor acțiuni este bine să se țină seama și de sugestiile celor ce beneficiază de acestea, să se cunoască și părerile lor asupra conținutului și nivelului de realizare. Noi am dat de curînd un film la o școală din București pe tema privind lupta împotriva fascismului. Cea mai mare parte din elevii care au vizionat filmul au ieșit din sală cu o impresie foarte bună asupra conținutului acestuia, iar la ora de dirigiență care a urmat s-au pus întrebări interesante. Au fost însă și elevi care au înțeles mai puțin conținutul. De aceea se cere o atenție deosebită ca fiecare acțiune educativă să corespundă unui anumit nivel de pregătire, unei anumite vârste. Numai în felul acesta un film bun, o emisiune de radio merge la inimă pionierilor, a tineretului sau a tineretului în general.

De aceea este foarte important să organizăm activități în timpul liber care să fie interesante și utile. Nu trebuie să pierdem din vedere activitatea organizării activităților educative. Vorbim de perioadă activă, trebuie să fim atenți la faptul că întreaga noastră activitate — în școală și în timpul liber — urmărește să ajungă la activitate în societate, să devină un constructor de adevărat în viața noastră.

INTERESANT!

(Urmare din pag. 1)

cuat interesant. Despre cărți pictur, filarmonică, „Căutare carte e cam pîcînat dar interesant. Nu știu ce vrea să însemne pizza lui Z dar nelindoleimic are ceva interesant. Simfonista lui Y pare un editat plagiat dar ce interesant a furat...” Și multe alte păreri interesante am schimbat. La plecarea mi-a dat o carte înscrisă albăstruie. Ultima scriștie interesantă e gardel, compărită de la un domn ide bună seamă interesant care și-a vîndut și bibliotecă, și butelii. Cartea de istorie a artelor e a unui autor necunoscut nici de cel mai nelușsemnat dictionar „dar de bună seamă interesant”. Și am găsit nenumărate panseuri realmente interesante, dar de amune interes. Transcriu unul dintre ele: „Perspectiva (lu pictură, n.a.), este așadar ca și mîșinile, copoia sau muzica modernă: trebuie să te obliguiești cu ele ca să te pînzi gustul”.

Sala de comandă cu tablouri optice a Gombinatului de morărit și panificație Dobrogea

de LIVIU CIULEI

director al Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra”

teresa în diferite probleme și dacă, de multe ori, și nu sînt pregătiți pentru asta, e bine să-i ajutăm. Se știe că rolul cel mai important în apropierea studenților de teatru îl au organizațiile U.T.C. din facultăți și asociațiile studențești. În apropierea teatrului de studenți rolul principal îl avem noi, oamenii de teatru. Obiectivele sînt, se pare, comune. Dacă vrem să sporim eficiența teatrului ca mijloc de educație a studenților trebuie, în primul rînd, să strîngem colaborarea dintre instituțiile teatrale și organizațiile de studenți din facultăți.

Acum, în condițiile economice mai puțin ușoare decît în trecut, studenții pot asista la un număr mare de spectacole, pentru că starea păstrează pentru fiecare om care vine la teatru de două ori sau de trei

ori mai mult decît plătește spectatori. Prețul scaunului de teatru este, în noi, unul dintre cele mai scăzute din lume. Cu cinci lei, studentul bugetean poate vedea orice spectacol din Capitală. Aceasta înseamnă că orice student are posibilitatea să vizioneze, pe parcursul celor cinci ani de studenție, un mare număr de spectacole de teatru, deci poate cunoaște o diversitate de modalități de gândire artistică, ceea ce înseamnă că el poate cunoaște din plin arta interpretată, regizorală și scenografică românească, dezvoltînd bazele cunoștințelor sale de cultură artistică. Dacă nu face acest lucru, dacă se lasă constrins în limitele specializării obligatorii, în domeniul vast al studiilor universitare studentul contribuie, așa spune, la un violent proces de autozărire intelectuală.

Teatrul nostru, fiind un teatru de repertoriu al cărui program pune la dispoziția spectatoriilor montări din literatura clasică română și universală — literatură cu care de multe ori studentul la contact, în felul acesta pentru prima oară și, atunci cînd o cunoaște, capătă posibilitatea superioară a comparației. — nu lasă pe planul dor realizarea spectacolelor cu lucrări din cele mai importante din literatura românească și universală contemporană. Vizionînd aceste spectacole studentul, avem convingerea, își poate completa și cultura plastică avînd în față exemplare ale unei scenografii moderne. Deci, revin repetînd că cel mai normal act ar fi ca studentul să se autoconvingă că nu trebuie să lipească din rîndul spectatorilor. Pe noi ne preocupă însă modalitatea de a „muta” teatrul în mijlocul studenților. De aceea vom organiza, mai des decît înainte,

reprezentații speciale pentru studenți, în cadrul cărora, studentul va putea să ia contact chiar în mediul lui cu ceremonia teatrală, învățînd să o respecte în măsura în care aceasta își respectă spectatoriul. Dacă vom izbuti să trezim interesul pentru aceste spectacole pentru studenți, vom crea și cadrul necesar unor discuții cu publicul studențesc. O altă intenție a noastră este aceea de a iniția un teatru menit prin natura lui să atragă studenții, un teatru experimental, poate „de ora șase”, în care vom promova lucrările unor debutanți în dramaturgie, sau opere de teatru experimental din repertoriul universal.

AJUTORUL NU VINE DE LA O STANĂ DE PIATRĂ

Liceul nr. 5 din Arad. Conștient o statistică. Iată câteva cifre îngrijorătoare. În anul școlar trecut clasele a XI-a numărău 108 elevi; dintr-aceștia numai 69 au trecut bacalaureatul cu rezultate „moderate” însă nu puțin mai vine folositor acest termen; în concepția membrilor comitetului U.T.C. al liceului, mediocritatea se confundă cu „modestia”. La limba și literatura română, de pildă, doi elevi au obținut media 8, cinci elevi media 7; 62 de elevi s-au mulțumit cu medii de 5 și 6. La matematică numărul este mai puțin optim: 62 elevi au medii egale cu media calculată la absolvirea clasei a XI-a. Ceilalți și-au înscris rezultatele de la bacalaureat pe o curbă ce coboară vertiginos.

„În oglinda clasei a XI-a C mediocritatea e stăpînă • Indiferența explică totul • Comitetul orașenesc U.T.C. Arad n-are nici o propunere pentru un antidot eficient?”

cauzele. Indisciplina, înșirarea timpului, notele de 2, 3 și 4 ocupă în raportul de cauzalitate același loc: ele sînt cuprinse în notiunea de efect. Cauzele sînt altele. Le detinem discutînd cu cei 27 de elevi ai clasei a XI-a C. Iată-le, în primul rînd indiferența; indiferența față de propria persoană; indiferența față de colegi. Cînd cineva primește o notă de 3 sau 4, clasa rîde; rîde în hohote. Clasa nu are nici o opinie, nici o părere: de la o stăna de piatră nu poți aștepta ajutor. În al doilea rînd, lipsa unui ideal, a unui tel înalt în viață. De aici lipsa de răspundere față de muncă, față de învățatură. Prin acțiuni interesante, pregătite cu tact pedagogic — organizația U.T.C., comitetul U. T. C. al liceului ar fi putut să-i antreneze pe elevii din această clasă la viața școlii, să-i ajute să se cunoască mai bine, să se trezească pasiuni — antrenîndu-i în activitatea unor cercuri tehnice, științifice sau artistice: să le stimuleze dragostea pentru lectură, organizînd seri literare, dezbateri pe marginea unor cărți nou apărute; să le trezească interesul pentru cuocerile științei și tehnicii — invitînd în școală ingineri, medici, organizînd simpozioane cu teme inspirate din istoria științei românești și a științei universale. Experiența școlilor cu un număr foarte mare de elevi bine pregătiți dovedește că primul pas în dezvoltarea răspunderii față de învățatură îl constituie trezirea și dezvoltarea pasiunii pentru diferite obiecte de studiu, pentru diferitele profesii. Efort care cere pricepere și faptă. Or, la Liceul nr. 5 din Arad, de la începutul anului școlar și pînă în prezent elevii au participat la o singură acțiune în cadrul organizației U.T.C.: vizionarea spectacolului cu plesă „Moartea unui artist”.

MUZEUL ZOOLOGIC CLUJEAN

Clujul are în prezent un muzeu zoolologic nou modern.

Muzeul zoolologic din Cluj are deschis de curînd porțile pentru publicul larg. Grupul întreg de animale sînt prezentate în mediul natural. Din cele 13000 de păsări existente în muzeu, unele sînt adevărate rarități, iar altele sînt de mare interes pentru publicul larg. Muzeul zoolologic din Cluj, înființat în zilele noastre, este cel mai modern din țară și este deosebit de interesant pentru publicul larg. Muzeul zoolologic din Cluj are deschis de curînd porțile pentru publicul larg. Grupul întreg de animale sînt prezentate în mediul natural. Din cele 13000 de păsări existente în muzeu, unele sînt adevărate rarități, iar altele sînt de mare interes pentru publicul larg. Muzeul zoolologic din Cluj, înființat în zilele noastre, este cel mai modern din țară și este deosebit de interesant pentru publicul larg.

CARNET CINEMATOGRAFIC WARLOK

Spectatorul filmului western ajunge să nu-și mai pună decît întrebarea „cum?”. Convențiile sînt acceptate și subînțelese. Regizorul E. Dmytryk a construit o stradă din cartone care nici măcar nu-și dă ostenela să pară altfel, din moment ce el însuși pune convenția. Regizorul înțelegător și oameni decor (Judecătorul Holloway, Lily Dollar etc.) făcuți prin degradare să sublinieze mai contrast esența și jocul eroilor.

Cuplul Tom Morgan — Clay Blaisdell, închișivat să apere viața și avutul burghezilor din Warlock, apare așa numai din punctul de vedere al lui Morgan; cuplul nu duce lipsă de probleme proprii, fine la nuanță, înfrimțarea lui Morgan și rolul ei în constituirea preferenței. Dacă E. Dmytryk l-a văzut pe Morgan (Anthony Quinn) cu un mormal cu 45 de victime la activ, atunci Anthony Quinn și-a trădat rolul. În ciuda declarațiilor, jocul marelui actor arată altceva,

„Legea”, în filmul regizat de Edward Dmytryk este fetid și zădărnice. Apare și strădăniile lui Blaisdell, deoarece regizorul poate să creadă că me-a convenit să pună din nou în față Blaisdell să-și arunce furturile în fața noului serj — întru-chiparea ei. Căci logica internă, obiectivă, a filmului, explică gestul lui Blaisdell prin mobilul intime, ce în de inimă, nu de creier. Blaisdell descoperă că prin moartea prietenului Morgan îi rădmăsește stăpînea descoperit. Asta e tot. Fîntășul mai fusese alungat și din alte orșese, fără să-și arunce pistoalele în țărîm din cauza asta. Ba chiar știa din ce cauză era alungat.

Urmărîm, așadar, în „Warlock”, două filme deodată: cel devenit legendar, istoric chiar, filmul vestului sălbatic care începe „istoria” Americii de Nord — căci Statele Unite n-au încă ceea ce se cheamă în Europa istorie — și filmul pe care actorii l-au jucat dincolo de haiele de epocă, pistoale, cai și convenție, involuntar aproape. Esențialmente, notiunea de bine — rău rămîne aceeași, dar ea capătă și nuanțe, pe care acești mari actori le-au pus neevitabil în joc și aceste nuanțe sînt ale secolului nostru. E un merit al filmului.

N. PĂDURARU

A FI COOPERATOR LA TIMPUL PREZENT

MÎINE ZIUA DE AZI LA PUTEREA „N”

O zi... într-o uzină sau pe un șantier, are un corespondent precis, imediat sesizabil, dar în viața unei cooperative agricole ca „Drumul lui Lenin” din Mădăras, a cărei etate — șase mii treizeci și ceva de zile — o recomandă printre primele unități ale agriculturii cooperatiste din țara noastră, ce semnificație poate să aibă? Săcotind minutele — o mie patru sute patruzeci în total, sint ele suficiente pentru a aduce deosebitul, superiorul realizării de ieri în munca celor aproape o mie de lucrători ai comunei de pe valea Crișurilor, unde, la fiecare doi-trei pași, nuanța și fertilitatea solului sint altele?

Cele optzeci și șase de mii patru sute de secunde pot avea un paralelism într-o înfăptuire de mult dorită, într-un auzesc ce ar putea fi considerat ca o rampă de lansare spre altele mai semnificative?

Semne de întrebare cu zece și zece de ipoteze ca răspuns. Dar numai pînă într-o ogradă cooperative agricole — întinsă pe nu mai puțin de 2.300 de hectare — înainte de a fi posibil în zootehnie sau în seră legumicolă, în birourile de la etajul sediului sau pe la casele tăranelor cooperatori. După aceea, sistematizînd lucrurile, desprinzînd aici o experiență, o tradiție a muncii depusă fără rezerve, o clarviziune ce stăpînește cu auzoritate perspectiva, pasiunea depășirii propriilor rezultate; că toate acestea se clădească ca un zigzag, pe o temelie robustă, aceea a gândirii colective lucide, fortificată cu tot ceea ce îi dă timpelime și îi asigură profunzime.

1. Punînd în balanță roadele muncii, azi, o zi echivalează cu trei sau patru de ieri, iar cea de mîine, judecînd după ritmul de creștere al producțiilor prevăzută în planul pe cinci ani, va întrece cam tot de altele ori pe cea cu care se mîndrește acum cei din Mădăras. Am pornit-o de jos, își deapănă firul vorbelor Tînorul Muncii Socialiste, tovarășul TEODOR MAGHIAR, aflat în munca de președinte din 48, de la inaugurarea cooperativei agricole. La început au trebuit depășite multe greutăți. Dar anii au trecut, unul neasemănîndu-se cu celălalt; în realizări, de fiecare dată, ultimul depășindu-l pe toți. Și iată-ne azi scotînd producții medii trecute de două mii kilograme la grîu, de trei mii cinci sute-patru mii la porumb, de o patru-cinci mii vagoane de sfeclă. Dar, să știți, în ogradă noastră lupta am dat-o pentru fiecare kilogram, ostăși fiind nu numai cițiva dintre noi, ci întreaga comună. Păi mai ieri să fi fost pe la noi...

1. CONSULTANTUL BAROMETRULUI - O MIE DE OAMENI

2. MÎNDRIA CĂ „AICI AM LUCRAT EU”

3. APA FREATICĂ, SUB DOUĂ ASPECTE

4. POVEȘTEA GRAMULUI DE LAPTE

5. SERELE ADUCĂTOARE DE VENITURI

6. MICROSCOPUL ȘI TERMOMETRUL - UNELTE OBÎȘNUITE DE MUNCĂ

Povestită întocmai, am aflat întimplarea „de mai ieri” de la Ion Hașasi, brigadierul de la a pătra de cîmp.

„Veneam din cîmp cu un transport de forajeri. Eram zgribulit de frig. La cîntar dau cu oștii și tovarășul POENARU și, după frîgusorul îndurat, după cum se arătă cerul, m-am gîndit ce să nu e de-a bună cu timpul. De aceea, l-am și întrebat dacă s-a uitat la barometru. Da, mi-a răspuns el, înclinînd spre ploaie. Aoleo, m-am speriat eu, dar ce facem cu furajera că în cîmp mai avem vreo trei sute de căruțe. Să știți că o pierdem. Și dacă n-am fi avut oamenii de-îi veni o pierdem precis. Ce după ploaie nu mai puteam pătrunde noi nici cu piciorul pînă unde o aveam strîns în grămizi. La operativă ne-am cîștigat și am căzut de acord asupra ce trebuia să facem, iar a doua zi, în cîmp era tot satul!”

O zi în loc de o săptămînă sau chiar de mai mult și totul era la adăpost de orice pericol. Era salvată o porție din averea obștească, care însemna, mai bine de o sută cincizeci de mii litri de lapte. Și la o săptămînă din Mădăras au mai fost trecute încă multe astfel de „probe” de adevărată înclăstare a forței și voinței oamenilor cu natura. Tinerii s-au „bătut” într-o zi cu ploaia, salvînd aproape un vagon de zădat de amoniu surprins în curte, iar în iarna trecută, proba s-a dat în furajerie pentru scoaterea de sub zăpadă a finurilor.

Barometrul — ne spune tînorul GHEORGHE LUPOU — mă a-nunță ce trebuie să facem în orice moment; dacă înclină spre timp frumos, ca un evantai, ne desfășurăm pe toate întinderea cooperativei la muncă de sezon, dacă ne vestește ploaie, ne stringem și atacăm ce este mai urgent. De o zi, de o oră, uneori, chiar și de minute fiind legată soarta unei recolte, a kilogramului de producție pe care vrei să-l obții în plus. Pentru că totți îl consultăm de cîtiva ani încoace, barometrul a devenit bunica activității noastre de fiecare zi.”

Punînd cap la cap aceste destăinuri iese în evidență un adevăr: la Mădăras fiecare succes, fiecare gram cițigat în lupta cu kilogramele acumulează în el munca depusă fără reținere, fără menajamente de tărani cooperatori care alcătuiesc, aici, un adevărat colectiv; acumulează schimbările mereu înnoitoare din conștiința oamenilor care vîd în cooperativa agricolă nu numai suportul hînstării cunoscute acum în comună și în casele lor (în tot satul, doar zece sau douăsprezece case sînt dintre cele zidite înainte de '50, restul toate au în arhitectură, în colorit imprimatului din timpul prezent) pe fiecare altă se aprinde lumina electrică, se revarsă transmisile de la radio, iar la tot al treilea locuitor există o bicicletă) dar și unica bază de care se leagă împlinirile de viitor.

2. Străbătem cîmpul. Ogoarele sînt făcute peste tot, iar grîul, de un verde crud, plin de vigoare, acoperă pantele. „Aici, lucrează brigada noastră, înția, remarcă GHEORGHE HOTOPAN. Pînă acum vreo doi ani nici nu-l aram. Pentru cultură e slab ziceam, să crească barem iarbă pentru oi și găște. Dar, într-o toamnă, am citit noi într-un ziar că prin Dobrogea oamenii au făcut minuni cu niște terenuri din astea lăsate pînă atunci în pace ca nefiind bune de ceva. Le-au arat, le-au îngrașat și au început a le da pe brazdă prin muncă. Ne-am făcut și noi scoțele. Avem 80 de hectare în situație rea. Un cîmp, nu aștepta! Le-am spart, și conducerea cooperativei ni le-a dat nouă, la înția, spre... disciplinare. Și-am pornit la muncă. Toată iarna aceea am transportat gunoi, am săpat la santuri — 40 de kilometri — pentru a se scurge apa. E în joc onoarea noastră — așa ne spunea mereu tovarășul brigadier. Cum să rămii de-o parte, să te conservi cînd știți că ochiul tuturor sînt atînti spre tine? Răsarînd soarelui ne găsea în capul locului, iar apusul lot de-acți îl priveam. Ne-aveam spor deloc la prăsit, iarba era ca peria. Dar am cițigat pentru că elanului nostru tineresc i s-a suprapus experiența pătrînduși și unchiilor noștri, a celor mai vîrstnici. Și de pe acest teren, cum îl vedeti, am stabilit recordul de pro-

ducție la sfeclă și la porumb. Saizeci de tone de sfeclă la hectar și mai mult de o jumătate de vagon de porumb, în boabe.”

„Mîndria se citește pe fața tînarului cînd recomanda munca brigăzii din care face parte — mai bine de jumătate dintre cei ce poartă mîndria carterului nostru de membru al Ununii Tîneretului Comunist — subliniază ce este în stare omul să facă atunci cînd știința mecanizarea (22 de tractoare lucrează la Mădăras), chimizarea și, mai ales, cînd știe că stăpîn deplin a ceea ce înfăptuiește este el.

„Dincoace am lucrat noi, cei dintr-a treia”. „Aici noi, cei dintr-a patra”. „Acolo noi, cei dintr-a doua”. Și în nici un glas nici o urmă de reținere detașată de existența unei inferiorități. Păreașă așa fapt, la Mădăras această inferioritate nici nu există, virtul săgeții înfăptuind producția obținută de fiecare brigadă de la un an la celălalt e orientat mereu în sus cu un avens considerabil asupra planificărilor. „Și în sus vrem să-l ținem mereu — au venit ca o garanție vorbele președintelui Pînă-n '70, gîndul nostru este ca mediile să denășească „virturile” de acum. Prin plan ne-am angajat să ridicăm producția la 3.000 kilograme grîu, la 5.000 kilograme porumb și la 60.000 kilograme sfeclă de zahăr la hectar. De vom obține ceva în plus nu ne vom supăra, în minus însă în nici un caz! Fiecare dintre noi știe că de aici, din cîmp, sau din zootehnie se formează fondul salariilor noastre și tot de aici acumulăm forțe pentru a ne dezvoltă cooperativa agricolă. Obținem producții, avem și noi în magazii, nu obținem... Sase milioane de lei cit am dat anul acesta ca retribuție la ziua-muncă, oricine își dă seama că însemnă să ceva. Dar noi vrem să dăm zece sau douăsprezece. Și vom da!”

Suvoiu puternic de care vorbește tovarășul Maghiar se formează, fără îndoială, din fîrtele normite din hîmnicia concretizată a fiecărui tînar cooperator. Tînar sau vîrstnic, întrecerea este dusă în sensul: cine reușește să dea prin munca lui, secundă de secundă, minut de minut mai multă vigoare la ce lasă să se scurgă spre marele suvoi. Să te afli în plutonul fruntesilor

este lucrul cel mai mult dorit de fiecare. Rezultatul nu se așteaptă oîna toamnă ci, se urmărește, în fiecare zi, azi brigada X a prăsit mai mult și mai bine a recoltat cu mai multă grijă; echipa sau brigada în care lucrez eu se află pe locul Y.

O întimplare.

În primăvară în țara-lău „Cleje” porumbul, pezece hectare, pare să fie compromis. Nu se luaseră suficiente măsuri pentru drenarea excesului de apă. Trebuia reînșămîntată suprafața. Era însă 10 iunie! Atunci, în numele tînerilor din brigadă, tovarășul Chis a venit la conducere cu propunerea să nu fie refăcută lucrarea, că au s-o scoată ei la capăt. S-a luptat trei zile fără întrerupere la săgrea canalelor de drenare a excesului de apă. După cîteva zile cultura și-a revenit. Re-compensa efortului? 7.000 kilograme stuleții la hectar.

„Pentru a ajunge unde ne-am propus, de muncă și pasiune este nevoie. Și noi cu pasiune vom munci. Garantăm noi că așa va fi!” În numele tuturor garantează GHEORGHE MAGHIAROSI, omul cu renume pentru hîmnicia lui, cel care în fiecare an primește rîspăt la 300—350 zile-muncă.

3. mai mult ca oriunde, perspectiva cooperativei agricole e legată de apă. Pe sapte-opt sute de hectare otrăvite, iar pe celelalte ar fi ca un tonic. „Apa ne preocupă, spunea cu hotărîre TEODOR POP. Pînă acum mai mult ea a ieșit victorioasă pentru că noi nu eram prea bine preaști. Dar nu mai oîna acum, pentru că tot mai mult în minte ni se conturează magistralele de care vor lucra aspersoarele. Ni le-a descris tovarășul inginer, le-am învățat pregătindu-ne să le croim chiar ori mijlocul mașinilor, de-a dreptul prin țările noastre pe care vor crește mai mari cocuruzi și grîul, sfeclă de zahăr.”

Am văzut în acest an ce însemnă să sumpi apă. Am irizat doar a sută de hectare și am îndepărtat-o de cea care bătea tot de pe atîtea. Producție dublă am obținut și stanei de ce am lăsa în dar pămîntului ceea ce putem să i cîștigăm?”

Pe o mie de hectare se întinde acum șantierul „pentru și împotriva apei” — cum îl de-

numesc localnici unde cei peste o sută de ute-citi, toți membrii cooperativei agricole își meară zilnic forțele în metri de canale amenajate, în terasamente. Alți aproape cincizeci de kilometri de canale produse de se vor în săpăți și tot cam alîta pentru irigare. Aproape o jumătate de milion pietri cubi de pămînt vor fi dislocați pentru a se putea smulge pămîntului ceea ce s-a hotărît: ca să se adune în hambarele cooperativei agricole, în magazii cooperativelor. Munca din iarna aceasta este prinsă în planurile de producție și se vor întocmi de aici în colo cu o contribuție anuală de peste două milioane de lei.

„Dar realizările de acum li se vor mai adăga înfăptuirile din anul viitor, din celălalt și din următorul a revenit în discuție Teodor Pop. „70, spun eu ne va răsi cu mai bine de jumătate din suprafața cooperativei agricole teută cu canale de care va curge apa în ambele sensuri, după nevoie. Și, vălaș, reasensă în fiecare pătură a vom obliga

să ne-o transmită prin recolte”.

Argumentele, logica acestui tînar, — și nu numai lui îi aparține — care, așa cum mărturisea și șigăr cu la saizeci de ani și lui cooperativă va avea un fond de bază de cel puțin patruzeci de milioane de lei (acum milioane de lei) fac să înțelegerii că sporița producțiilor este determinată pentru crearea aceluia beljug de recolte necesar traiului lor personal, dezvoltării continue a cooperativei agricole. Pentru el, Teodor Pop, ca și pentru Gheorghe Poenaru, Ion Hașasi, Alexandru Birta, Ion Chis domnia ea ziua de mîine să denășească, în înfăptuire, pe cea de azi peste așa ceva firese.

4. Dar zootehnia — și-a reluat tovarășul Maghiar sirul vorbelor — zootehnia credeti că de la încenut a contribuit ca și azi la veniturile cooperativei agricole? Reunemele de bunii gospodari, de crescători vestiți de animale echivala la noi cu producții de o mie — o mie două sute de litri de lapte. Ca număr,

oile și porcii erau o nimica toată. Și uități-vă la stâlpii de apă și lumină electrică în ele, sint canalizate, sint echipate cu instalații de mult automat, avem animale de sașă și pe care le înțirilese oameni cu dragoste și pasiune pentru meseria lor, mereu „înșelăți” pentru un litru de lapte obținut în plus. Foarte mult dintre ei sint tineri, au fost recomandați de organizațiile U.T.C. Sint tineri dar au realizări bune, care te fac să-ți ridici pîlăria în fața lor. Numai așa am reușit ca în zece luni și jumătate de la ferma de vaci să vindem patruzeci de vagoane de lapte, iar din tot sectorul zootehnic, să livrăm peste saizeci de vagoane de produse”.

Doi mii două sute de litri lapte de la fiecare vacă furajată, cinci kilograme și o sută de grame lînă de la fiecare oare; optsprezece porci de fiecare scroafă, — sint realizări bune. Ei, bine, la Mădăras sint criticate. Discuțăm cu utecitul Vasile Hașasi, unul din cei mai buni ingrijitori-mulgă-

tori de la Mădăras. „Cînd fiecare vacuță ne va asigura 4.000 de litri pe spunea Hașasi, cînd de la fiecare oare vom lua de 7 kg lînă, atunci da, mai însemnă ceva. Dar, pînă vom obține ce credem noi că e posibil, ne considerăm tot la început de drum... În cei șapte ani de cînd lucrez aici, la fermă, mi-am dat seama că dacă nu împletim munca cu judecata n-ai făcut nimic chiar dacă alături ai pus vaci și papară dormească, iar în grajd vaci nu știu din ce rasă. Totul e să gîndești, în minte să ai mereu cum ai procedat ieri la rația, la program, la muls și ce producții ai obținut, cum ai procedat alaltăieri și cum e necesar să intervii azi ori mîine. Nu procedezi așa, apoi din procurarea bidonelor nu trebuie făcută o problemă, că goale îți vor mai rămîine și din cele pe care le ai”.

„Gramul de lapte e temelia producțiilor — a intervenit Dumitru Ișai. Îți cîștigi în fiecare zi, în final te poți mîndri cu ceva; îl pierzi, adio, niciodată nu-l mai poți obține. Și de cîtiva ani încoace noi am început a ataca gramul! Nu în alt fel, ci cu grija dată furajării, cu adăpatul la timp, cu introducerea mulșului de trei ori pe zi la vacile cu producții mai mari, cu mulșul mecanic și cu multe alte lucruri ce sînt de experiența anilor. Și mai e ceva, la noi experiența înaintată în zootehnie circula: nu sint acceptate diferențele — frunțași și codăși. De cînd lucrăm în ferme, cei mai mulți de la înfîntarea acestora, am învățat că gramul de lapte e asens în fiecare micșare a noastră, a ingrijitorilor, în tot ce facem noi pentru selecție, pentru respectarea programului, a rațiilor...”

Întă ce preocupări, ce gînduri au așezat comunistii Ion Hașasi și Gheorghe Luncan, utecitii Gheorghe Cristea, Irina Neag, Irina Nutu, Traian Gligor, Florin Leucuta, Valeria Donciu, Ion Gurzu și celălalt; la temelia salutului de la producțiile de o mie — o mie două sute de litri — de care vorbește tovarășul Maghiar — la cele de două mii — două mii cinci sute realizate acum; ce principii au determinat luarea hotărîrii ca pînă în '70 productivitatea vacilor și a oilor să fie dublată.

sif Cristea, Teodor Maghiar și alți aproape cinci sute de tărani cooperatori care, acum doi-trei, zece ani erau mîndria organizației U. T. C., în preocupările lor, în conștiința și conduita lor, activitatea în organizația tîneretului comunist lăsîndu-și amprente puternice și definitive. Prin tot ce fac și acum și se confundă cu cei care sint uteciti, sint alături de ei cu vorba, cu fapta sint exemple vii și sfătuitoare în același timp iar înfăptuirile obținute la această cooperativă agricolă sint ale unui colectiv unit și, deși mic, în stare să răstoarne muntii.

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

În această săptămână comentariile noastre sînt consacrate controversatului „Dosar Dallas” și dificultăților C.E.C.O.

UN DOSAR CONTROVERSAT

Cine a tras? De ce a tras? În săptămîna care a trecut și care a marcat împlinirea a trei ani de la asasinarea lui John F. Kennedy, aceste întrebări — ca și multe altele — au fost reluate cu o frecvență și insistență deosebită în paginile unor influente ziare americane, în declarațiile unor personalități politice.

Răspunsurile date de comisia oficială de anchetă condusă de Earl Warren au fost întimplătoare, din capul locului, după cum se știe, cu o doză masivă de neîncredere de numeroși oameni politici, juriști, ziaristi care, pe baza unor cercetări proprii au ajuns la concluzii parțial sau total diferite de cele ale comisiei. Numai în ultimele șase luni au fost publicate 36 cărți sau articole care critică raportul Warren. Voluminosul dosar de 26 de volume al comisiei Warren indică drept asasin pe Lee Oswald care ar fi acționat de unul singur ca un „decreierat solitar”. Criticii raportului se ridică în unanimitate împotriva acestui punct de vedere, susținînd că el este infirmat de documente și depoziii trecute sub tăcere de comisia oficială. Obiecțiile se referă nu numai la persoana asasinului, ci și la cauzele crimei. O bună parte din populația S.U.A. și-a lăsat în aceste obiecții. Pe lângă zvonurile de opinie publică, două treimi din americani cred că raportul Warren nu reflectă integral adevărul.

dosarului ar avea girul unor cercetări din partidul democrat care sînt nemulțumite de politica actuală administrată și care au găsit în regresul accentuat al partidului la recenta consultare electorală, un argument în plus.

Se remarcă, pe de altă parte, insistența cu care unele cercetări influente din capitala americană se străduiesc ca lucrurile să nu evolueze pînă la re deschiderea anchetei. Aceiași John Connally, guvernator al statului Texas, care, într-un interviu publicat în săptămînalul LIFE, cerea re deschiderea anchetei, a declarat, miercuri, că, deși el nu este de acord cu raportul comisiei Warren privind glonțele care l-au rănit, aprobă totuși concluziile la care s-a ajuns și nu vede utilă o nouă anchetă. Cerețile privind crearea unei comisii a Congresului, care ar fi chemată să restabilească adevărul dacă a existat un singur asasin sau este vorba de un complot au fost respinse de mai mulți membri ai Comisiei Warren precum și de liderii celor două partide, democrat și republican, al Congresului.

După unii observatori, această recrudescență a contro-verselor privind „dosarul Dallas” ar avea cauză și implicații profunde, plasînd raportul Warren într-un context mai larg. Se presupune că insistențele pentru re deschiderea

EM. RUCĂR

Pe 77 de case — aceeași inscripție

PITESTI (de la corespondentul nostru) Cîmpulungul i-a primit din todeauna pe oaspeți cu liniștea sa odihnită dar în ultima vreme și cu strălucirea exemplară. Harnicii cetățeni au lăsat din orașul lor o adevărată bijuterie. Și dacă mai întoaldeauna a fost frunțată pe regiune pentru intrumusejate, mai recent mențiunea pe țară, orașul dintre dealuri înalte, aproape de munte, vrea să ră-

WARTOCK — cinemascop — rulează la Patria (orele 9, 12, 15, 18, 21); Cluj (orele 9, 10, 13, 16, 19, 22); București (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); Arta (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); Mînașa ANGELICA — cinemascop — rulează la Republica (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); Festival (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Feroviar (orele 9, 10, 13, 16, 19, 22); Bucegi (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Gloria (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Melodia (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); Flămura (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Floarea (orele 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22); PORTUMBUL DE ARGILĂ — rulează la Luceafărul (orele 9, 12, 15, 18, 21, 24); POVEȘTEA VOSTRII MELE — O NOAPTE DE VIS — rulează la Capitala (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); Măști (orele 9, 12, 15, 18, 21, 24); PERȚIA AUTOMOBILULUI — rulează la Lumina (orele 8, 11, 14, 17, 20, 23); WEEK-END LA ZUJDOCOATE — cinemascop — rulează la Victoria (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Crivița (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); Tomia (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21); INVĂȚĂTORUL — rulează la Centrala; CINELE DIN BASKETBOL — rulează la Delta (orele 11, 13, 15, 17, 19, 21); SALTAȚI DE PE RUL MORTII — ȘTIINȚA ȘI TEHNICA nr. 19 — BARSODIA UNGARĂ — rulează la Timpani Noi (orele 9-21 în continuare).

Prima etapă a concursului „DIALOG FĂRĂ DISTANȚĂ” s-a încheiat duminică cu întrecerea dintre artiștii amatori ai raioanelor Lenin și 1 Mai. Danșatorii din fotografie au adăugat puncte valoroase raionului Lenin, câștigător al acestei întreceri.

Aceiași inscripție indică în oraș 77 asemenei gospodării model. Pentru buna gospodărire a caselor lor insigne ce li se acordă, în cadrul unei ședințe în prezența invitaților din circumscricția respectivă, a conducătorilor de instituții și întreprinderi, a secretarilor organizațiilor de partid și U.T.C., prin decizia Comitetului Executiv al satului popular, consiliului, țării, înlocuitor, o mîndrie pentru cei ce o primesc și un îndemn adresat tuturor locuitorilor cîmpulungeni.

ACTUALITATEA

Intilnire cu cele 18 primăveri

BRAȘOV (de la corespondentul nostru). Pe agenda activităților pe care comitetul raional Mediaș al U.T.C. le organizează cu tinerii de 18 ani a fost înscrisă și intilnirea celor 18 primăveri, manifestare artistică deosebită de actualitate și interes. În cadrul acestei manifestări s-a desfășurat o competiție artistică, organizată de comitetul raional Mediaș al U.T.C. Cu acest prilej li s-a vorbit amănunțit despre trecutul de luptă sub conducerea partidului, al organizațiilor revoluționare de tineri din patria noastră, despre perspectivele pe care statul nostru socialist le deschide tinerilor. Sala împodobită sărbătorice, în care s-a desfășurat intilnirea, s-a transformat apoi într-o sărbătoare a cântecelor. Cei 400 de tineri prezenți au înscris în memoriile de partid și au recitat poezii din bogata tematică a liricii noastre.

CORESPONDENȚII REGIONALI TRANSMIT:

● Autosanitară antișoc ● Instalații moderne pentru uscarea porumbului

BRAȘOV (de la corespondentul nostru): Un grup de medici brașoveni, format din doctorii Petre Ionescu, Alexe Macedonschi, împreună cu inginerul Ion Bernat, a conceput și realizat o stație mobilă de reanimare dotată cu instalații și aparatură necesară pentru intervenții, reanimare, transfuzii, perfuzii, oprirea hemoragiilor. Stația permite astfel efectuarea de operații chirurgicale complicate chiar în timpul transportării către spital a cazurilor grave de la domiciliu sau locul de accidentare. Pe baza acestui prototip în atelierele stației de salvare din Brașov au fost construite deja primele 6 autosanitare antișoc urmînd ca numărul lor să sporească în viitor.

GALAȚI (de la corespondentul nostru): La stația de calibrare a porumbului, amplasată la Zagna Vădeni, regiunea Galați, a intrat în funcțiune o nouă linie tehnologică automatizată. S-a creat astfel posibilitatea descărcării automate a autocamionelor, iar noua ușișorie cu o capacitate de 240 tone este înscrisă în instalații moderne care servesc la efectuarea controlului automat al procesului de uscare a porumbului prin utilizarea celulelor foto-electrice. Prin intrarea în circuitul producției a liniei tehnologice se obține în prezent o sporire a cantităților de porumb uscat de la 240 tone la 580 tone în 24 de ore.

La 28 noiembrie a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe conferința Plenumului privind organizarea Acordului de colaborare culturală și științifică între Republica Socialistă România și Republica Populare Bulgară pe anul 1967-1968. Președintele republicii noastre de primă mîndrie, cădetii științifici, compozitori, artiști și artiști plastici, organizarea de 200 ale filmului înalt și bagajul colaborării la proiectul cinematografic etc.

De partea română în această ocazie au participat de Văduța Giga, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, iar din partea bulgară de Iosif Toșkov, vicepreședinte al Comitetului pentru Prietenie și Relații Culturale cu Străinătatea. La semnarea au fost de față Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului, Costică Alecu, vicepre-

ședintele I.R.R.C.S., reprezentanți superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membrii celor două delegații. Au fost prezenți Gh. Pop, ambasadorul Republicii Populare Bulgară la București, precum și șeful misiunii diplomatice al ambasadei bulgare. Specialista Institutului de presă C.F.E.-București, prezentat printr-un nou tip de wagon A, ceea ce mai mare tip de wagon de țară demarat transportului de materiale pe căile de comunicație feroviară. Colectivul întreprinderii de poduri metalice și profilate din Iași — P.M.P. — a început lucrările de montaj ale acestui nou produs.

SUCEAVA (de la corespondentul nostru): Comisia pentru ocrotirea monumentelor naturii din cadrul Academiei Republicii Socialiste România, în colaborare cu Comitetul regional de îndrumare pentru ocrotirea naturii, au organizat de curînd la Suceava, un simpozion pe tema ocrotirii monumentelor naturii din România. Simpozionul a fost urmat de filme documentare.

Colectivul de decoratori al I. C. S. Romaria lucrează intens la pregătirea decorurilor pentru vitrine și expoziții ce se vor organiza cu prilejul „Lunii cadourilor”

Scena cu 1 000 000 de artiști

(Urmare din pag. 1) tar-comunale și inter-cooperative, pe sistemul tur-retur, adică fiecare formație înfrîindu-se de două ori în concurs (acasă și în deplasare) cu aceeași formație și în fața aceluiași juriu. Formațiile participante la această fază care se întinde între 1 ianuarie — 31 martie sînt obligate să mai prezinte încă 4-5 spectacole în afara celor de concurs.

Formațiile promovate de la o fază de concurs la alta sînt obligate să prezinte între aceste faze — 1-2 spectacole lunar, în afara celor de concurs.

Regulamentul recomandă îmbogățirea repertoriului cu lucrări literar-muzicale, patriotice și revoluționare, inspirate din trecutul de luptă al poporului nostru pentru eliberarea națională și socială, precum, și lucrări inspirate din contemporaneitate, menite să cultive mîndria și dragostea față de patria și partid, lucrări din creația clasică românească și universală precum și din tezaurul folcloric al poporului român și a naționalităților concitoyene.

Concursul stimulează cele mai valoroase colective artistice și a celor mai buni instructori și interpreți, la faza finală regulamentul prevede un număr mai mare de premii, pentru toate genurile prevăzute în concurs. Pe lângă premiile ce vor fi acordate de C.C.S.A., U.G.S. și U.C.E.C.O.M., regulamentul mai prevede și un număr de acordate din partea unor organizații instituții, și reviste centrale C.C. al U.T.C. va acordă Diploma de onoare celei mai bune formații din fiecare gen, participantă la faza finală, a cărei componentă o constituie în majoritate tineretul. De asemenea, C.C.S.A., U.G.S. și U.C.E.C.O.M. vor acordă cite o cupă însoțită de diplomă regiunilor a căror formații s-au prezentat mai bine în concurs și la faza finală.

PROTECȚIA MUNCII

(Urmare din pag. 1) ridică protecția muncii la rangul de disciplină obligatorie. În etapa a doua, la intrarea în vigoare a legislației, s-a constatat că un număr mare de accidente s-au produs din cauza lipsei de protecție, smulgîndu-i degetul mare.

Tot la Uzinele „Steagul roșu” la 19 octombrie, muncitorii Teodor Tîncu și Iosif Hamar, după ce au înfășurat un capăt al cablului în jurul cilindrului macaralei continuau să-l tîna cu mîna. Din fericire nu s-a produs nici un accident.

Accidentul suferit de unicul Gh. Comănelea cu cîteva luni în urmă nu trebuie să se mai repete. Îl relatăm pentru aplicarea concretă a instrucțiunilor la locul de muncă.

În cluda acestui sistem complicat de instruire, găsim la Uzinele „Steagul roșu” un caz flagrant de ignoranță a celor mai elementare măsuri de protecție. Într-o zi din zile, muncitorul Nicolae Preda, de secția șasiuri, a dat dispoziție muncitorului Stan Ioan să tîna în mîni capătul unei bare lungi de oțel, ce urma să fie tăiată la strung la lungimea de 2 metri. La pornirea strun-

ÎN CĂUTAREA SOLUȚIEI...

„Dacă C.E.C.O. n-a fost în măsură să evite criza, vina revine, în mare parte, celor șase guverne (ale țării membre n.n.) care nu au știut sau nu au voit să revizuiască un tratat care nu mai corespunde exigențelor actuale”. Așa glăsuiește „Journal de Geneve” referindu-se la situația mai mult decît dificilă a producției de cărbune și oțel din țările Pieței comune.

Ce zice, însă, cel șase, adică înșiși membrii Comunității Europene a Cărbunului și Oțelului? El continuă să facă felurite încercări pentru „a pune capăt crizei”. În acest scop în săptămîna care s-a încheiat s-a intrunit la Luxemburg — pentru a cîta oară? — Consiliul Ministerial al C.E.C.O.

Reunirea de la Luxemburg a fost programată, fără îndoială, necesităților. Trebuie, oricum, făcut ceva, trebuie încercat ceva, așa nu mai merge — iată raționamentul care a condus la organizarea de noi convorbiri. Cîci de cîteva timp, adîncirea crizei pune în pericol existența Comunității înșiși.

În esență, este vorba de o tot mai mare producție excedentară de un tot mai pronunțat dezechilibru dintre cerere și ofertă la cele două

procese. La cărbune, situația este deosebit de alarmantă: acest produs nu-și mai găsește cumpărătorii intrucît alte surse de energie și, în primul rînd, petrolul i-au luat locul treptat. În ciuda reușerilor operate în ultimii doi ani, a încliderii unor mine, cantitatea de cărbune nevîndut a continuat să crească. În Belgia, bazinele carbonifere Charleroi — Namur, în Franța, bazinele din nord și din est, acumulează stocuri în creștere, fără posibilități de desfacere, intrucît prețurile cerute sînt superioare prețurilor mondiale. În afară de Ruhr, după cum apreciază vișni citat „situația este deosebit de dificilă”: în decurs de un an numărul somerilor a crescut cu 12 la sută: s-a calculat că în ansamblu, întreprinderile carbonifere din Ruhr trebuie să-și reducă capacitatea de extracție cu circa 30 milioane tone.”

În ceea ce privește oțelul, se știe că producția lui a crescut între 1959 și 1966 cu 155 milioane tone, în timp ce consumul nu a sporit decît cu 80 milioane tone. Alci decalaj este dat mai puțin de folosirea inculcatorilor oțelului (cu toate că masele plastice îl concurează din ce în ce mai mult) și, în cea mai mare parte, de planul mondial. Un număr tot mai mare de țări și-au creat propria lor producție de oțel, ceea ce a dus la restrîngerea progresivă a dehușurilor tradiționale ale comunității. Este, de pildă, cazul Japoniei, care în decurs de 10 ani și-a mărit producția de 4 ori (10 milioane tone în 1955, 41,5 milioane tone în 1966). Aceiași lucru se poate spune și despre unele state în curs de dezvoltare. Totodată, reducerea cererii de oțel s-a datorat și unor măsuri de stabilizare financiară aplicate în marile țări industriale și în special în S.U.A., Marea Britanie și R.F.G.

Cum să se rezolve criza? Întrebarea la care cei șase caută de mult un răspuns. Tocmai în această direcție s-au adunat miniștrii la Luxemburg. Potrivit comunicatului dat publicității după încheierea reuniunii, reprezentanții „celor șase” au izbutit să realizeze un „acord de principiu” asupra măsurilor privind subsidiile ce ar urma să fie alocate pentru remedierea situației la cărbune. În ceea ce privește oțelul s-a făcut doar propunerea ca întreprinderile siderurgice să fie obligate de a publica prețurile lor reale. Dacă este vorba de realizări, apoi aceste sînt singurele cu care s-a încheiat intrunirea de la Luxemburg. Bineînțeles, ele nu rezolvă criza C.E.C.O. Se pare că înșiși factorii de răspundere ai acestei comunități încep să se îndoiască de posibilitatea rezolvării „pe plan european” (adică între cei șase) a complexului dosar al crizei cărbunului și oțelului. Astfel, președintele Institutului autorității a C.E.C.O. a exprimat părerea că „trebuie în prezent ca problema oțelului să se ia în considerare nu într-un cadru european, ci într-un cadru mondial”. Rămîne de văzut dacă această teză care ca și JOURNAL DE GENEVE pune sub semnul întrebării utilitatea menținerii tratatului de la Paris, va avea ecou în rîndurile partenerilor.

ION D. GOIA

